

for Grænsen, som Rumlerier, der har udelukkende politiske Formaal. Jeg maa, som det ærede Medlem Hr. Søren Qvist, protestere imod, at der anvendes saadanne Udtryk, der kun er egnede til at saare de Landsmænd, der nu kæmper en fortvivlet Kamp for at bevare deres Sprog og Nationalitet, Udtryk, som ikke er egnede til at højne Agtelsen indadtil for det danske Folk og heller ikke udadtil.

Resultatet af det sidste Valg viser, at det nuværende Ministerium kun kan faa absolut Flertal i dette Ting enten ved at sikre sig Støtte hos det konservative Folkeparti eller hos Socialdemokraterne. En tredje Mulighed gives ikke. Thi selv om Venstre vilde gaa sammen med de Radikale eller de tre Erhvervsmænd, vilde de ikke kunne faa Flertal derved. Ved Valget i April tog de Konservative og Venstre Landet over sig sammen og slog Socialdemokraterne og de Radikale og bragte Ministeriet Zahles Vælgere i uomtvisteligt Mindretal. Efter at det paafølgende Valg har vist den samme Retningslinie, synes det ikke svært at se, hvor store Dele af den nuværende Vælgerbefolkning ønsker, at Regeringen skal søge sin politiske Støtte; det er fra det konservative Partis Side, hvilken Støtte ogsaa er tilsagt fra Partiets ærede Ordfører Hr. Pitzner. At de Radikale og Socialdemokraterne gør alt for at lægge et saadant Samarbejde Vanskeligheder i Vejen og at mistænkeliggøre det, kan man ikke være blind for; det var Strænge, man fra den Side hyppigt slog paa under Valgkampagnen i September. De Radikales Ordfører, Hr. Ove Rode, der sluttede sin Ordførelse med at antyde, at der ikke kunde drives demokratisk Politik sammen med Højre, gjorde i samme Aandedræt opmærksom paa, at han ikke talte om et her tilstedeværende Parti, men om en almindelig Retning i Befolkningen. Det er, hvad man kan kalde Mistænkeliggørelse i Renkultur uden tydelig Adresse, men Meningen var god nok. Jeg skal da tillade mig at gøre opmærksom paa, at der udmærket kan drives en demokratisk Politik i Forbindelse med det konservative Folkeparti, naar man ved demokratisk Politik ikke forstaar en ensidig Klassepolitik som den, der føres af Socialdemokratiet, og heller ikke en paa Doktriner hvilende Politik som den, der dreves af Ministeriet Zahle, og som var saa reaktionær og egenmægtig, at den passede bedre for Enevoldsherskere af Guds Naade end for et saakaldt demokratisk Ministerium, der som

eneste Adkomst til at blive siddende skulde have Folkets Tillid og Tilslutning — hvad der for øvrigt manglede en Del i. Men en demokratisk Politik i Overensstemmelse med Folkets Flertal og ført under ligelig Hensyntagen til alle Dele af Befolkningen kan godt drives sammen med det konservative Folkeparti. En saadan Politik lader sig meget vel føre sammen med os trods alle gamle politiske Doktriner, der ikke passer for den Nytid, vi lever i, og trods al Mistænkeliggørelse fra radikal og socialdemokratisk Side.

Formanden: Jeg finder Anledning til at erindre Ærede Medlemmer om, at Oplæsning af Foredrag ikke er i Overensstemmelse med Tingets Forretningsorden.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, begyndte med en Bemærkning om at han ikke ret længe skulde lægge Beslag paa dette Tings Tid. Da var Klokken 12, nu er den 5 Minuter over 1. Jeg maa sige, at jeg med nogen Rædsel imødeser det Øjeblik, da det ærede Medlem skrider til en alvorlig Aktion her i Tinget. Jeg skal ikke aflægge noget Løfte; thi man kan altsaa se, at det kan gaa en galt, naar man aflægger Løfter i Retning af ikke at lægge for stærkt Beslag paa Medlemmernes Tid. Jeg skal alligevel bestræbe mig for at fatte mig saa kort som muligt.

Til det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen vil jeg først gøre en Bemærkning i Anledning af, at jeg et Par Gange har haft den Fornøjelse at deltage i Vælgermøder ude paa Landet, og ved disse Vælgermøder spillede Langeliniepigerne en stor Rolle. Det ærede Medlem førte nu disse Langeliniepiger herind i Salen og udtalte en Formodning om, at den saakaldte arbejdsvenlige Presse ikke var uden Skyld i den Løshed i Søderne, der skal være her i København. Det ærede Medlem definerede ikke nærmere, hvad han mente med den „saakaldte arbejdsvenlige Presse“, men jeg kan vel gaa ud fra som givet, at de nedringede Damer kan skrives paa „Politiken“s Regning, og at Langeliniepigerne kan skrives paa „Social-Demokraten“s Regning — det er sikkert det ærede Medlems Opfattelse. Jeg maa da sige, at for en ældre Mand, for en alvorlig Mand og for en Præstemand er det jo meget overfladiske Betragtninger at gøre gældende overfor dette Forhold. Jeg skal fuldt ud indrømme det rigtige i Udtalelsen angaaende det sørge-